

(Dit blog verscheen op tobekinderopvang.nl - december 2018)

NO PASAR!

Treedt niet binnen, zegt de tekst in koeienletters op de vloer. Ik maak toch dat extra stapje en stuit op dezelfde woorden in het klein. Het mag blijkbaar echt niet. Ik kijk op en zie mijzelf in de opening staan van een twee meter hoge blauwe ronding van glas. Een vrouw in conflict. Het nodigt uit om er middenin te gaan staan en de teksten op de vloer te negeren. Het stemmetje in mijn hoofd zegt dat ik dat niet mag. Mijn gedachtemoment voert een discussie. Hoort die tekst bij het kunstwerk of niet? Vraagt de kunstenaar de kijker om buiten de grens van regels te treden? Volg je de regels en ga je voor veiligheid of treed je buiten je comfortzone en maak je een keuze die haaks staat op de tekst. Doet ie het of doet ie het niet?

Ik loop tot tweemaal om het kunstwerk heen. Een lage stem achter mij zegt dat de verleiding groot is... Ik lach en ben het met hem eens en besluit de verleiding te weerstaan. Een beetje dan. Ik steek mijn hoofd enkel in de halve ronding.

Speels en onbezonnen

Kinderen worden ook continu blootgesteld aan allerlei verleidingen om hen heen. Hun innerlijke stem legt hen nog niet altijd de begrenzing op en dat maakt hen speels en soms wat onbezonnen. De volwassenen spelen de rol van bewaker. Wij vertellen wat goed en wat kwaad is. Dat is soms nodig en soms ook niet.

En vooral op dat laatste punt ligt de grens tussen loslaten en kiezen voor veiligheid. In veel gevallen spelen wij op safe. Wij verbieden het kind om de grens over te gaan, terwijl het leermoment misschien wel een stap voorbij die grens ligt. Wij zeggen al snel dat iets niet kan of mag, zonder zelf te weten waar nu werkelijk de grens ligt. Waar ligt het leermoment van het kind? Wij bepalen dat vanuit het eigen referentiekader. Dat is dan ook de vraag. Is jouw kader het enige kader? Is jouw grens de enige grens?

Laat kinderen hun eigen grenzen ontmoeten

Dit betekent niet dat je geen nee meer kan zeggen tegen een kind. Het vraagt enkel om een wat bewuster keuze maken tussen NIET en waarom ook niet. Laat kinderen hun eigen grenzen ontmoeten. Het leermoment ligt juist daar op de grens. Een kind dat zijn eigen grens kent, weet wat hij/zij kan en ontwikkelt daarmee een eigen innerlijke stem. Het kind kan daardoor later zelf de keuze maken tussen zijn eigen goed en kwaad. Dat is toch wat wij uiteindelijk willen. Kinderen laten uitgroeien tot zelfstandige mensen.

Nicole de Beer